

Ngày 08 tháng 12 năm 2025

Châm ngôn 5:13-14

Chủ đề: *Nhân sao tôi không vâng theo tiếng giáo sư tôi, và chẳng nghiêng tai qua lời của người dạy dỗ tôi? Tại giữa dân sự và hội chúng, tôi thiếu điều bị sa vào các thứ tai họa.*

Trọng tâm: Đây là một câu hỏi từ linh hồn của một người bị thất bại khi linh hồn người đó không thể cai trị được những sự ham muốn của xác thịt mình khi đối diện với sự cám dỗ của người đàn bà lạ (*giáo sư giả*) và đây cũng là điều mà hầu như loài người trong thế gian này đã mắc và chỉ sau khi bị thất bại, không phải là xác thịt thất bại, mà là linh hồn người ta thất bại khi thân thể xác thịt đã phạm tội ở trước mặt Đức Chúa Trời, khiến sự rửa sả của Luật pháp báo trả cho hành vi mà xác thịt người ấy đã phạm. Vì đang khi cuộc sống bình ổn, mọi sự dường như thuận lợi không có điều gì đáng lo ngại, người ta quên thân phận mình là con trai của Đức Chúa Trời! Và cũng vì mình là con trai của Đức Chúa Trời nên mặc nhiên trở thành mục tiêu của ma quỷ, là phải bị tiêu diệt không phải bằng gươm, mà bằng chính Luật pháp công bình của Đức Chúa Trời, Cha của loài người. Lời Chúa đã chép lời cảnh cáo cho loài người: *Đang khi còn có lời hứa cho vào sự yên nghỉ của Chúa, hãy lo sợ, kẻo trong chúng ta có ai bị trừ ra chăng. Vì tin lành này đã rao truyền cho chúng ta cũng như cho họ; những lời họ đã nghe không ích chi hết, vì trong khi nghe, chẳng lấy đức tin nhận lời đó thuộc về mình. Về phần chúng ta là kẻ đã tin, thì vào sự yên nghỉ, như Đức Chúa Trời đã phán rằng: Đây là lời thề Ta đã lập trong cơn thịnh nộ: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ của Ta! Dầu vậy, công việc của Ngài đã xong rồi từ buổi sáng thế. Và: Hãy lợi dụng thì giờ, vì những ngày là xấu. Vậy chớ nên như kẻ đại đột, nhưng phải hiểu rõ ý muốn của Chúa là thế nào.* Rất nhiều người nói mình là người tin Chúa, nhưng chính cách sống của họ lại nghịch lại lời họ nói, vì họ lấy bụng của mình làm chúa mình, nghĩa là trong họ đã có đồn lũy của sự lừa dối rằng họ kính sợ Chúa, yêu mến Chúa và họ khoe mình sự thuộc Lời Chúa, thích nghe Lời Chúa, thích được nói về Chúa, nhưng họ không tìm kiếm Lễ thật, không biết tiêu chuẩn của sự giống như hình bóng của Lời Đức Chúa Trời? Họ không biết làm thế nào và bằng cách nào để linh hồn mình được nên thánh. Họ không biết làm thế nào để linh hồn mình được sự sống lại, họ cũng không biết Nước Đức Chúa Trời là gì, cũng không biết Nước Thiên đàng là gì và làm thế nào để được thấy và được vào Nước Thiên đàng? Họ tự cho mình là người yêu mến Chúa nhưng không biết dấu hiệu nào chứng minh họ yêu mến Chúa? Ấy là bởi vì họ thích nghe lời của các giáo sư giả thay vì tìm kiếm nơi có Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Họ thích nói về mình hơn là thích nghe Lời của Đức Chúa Trời. Kết quả của những sự họ thích đó là chỉ khi họ bị bỏ lại rồi thì bấy giờ họ tự nói với chính mình rằng: Tại sao mình lại không chịu nghe Lời của Đức Chúa Trời qua các tôi tớ thật của Ngài?

Kinh-Thánh tham khảo: Ê-phê-sô 5; Phi-líp 3; Hê-bơ-rơ 4;

Ngày 09 tháng 12 năm 2025

Châm ngôn 5:15-16

Chủ đề: *Hãy uống nước hồ con chúa, và nước chảy trong giếng con. Các nguồn của con há nên tràn ra ngoài đường, và các suối của con tuôn nơi phố chợ sao?*

Trọng tâm: Trong thuộc thể thì đây là lời của người cha nói với con trai của mình đã phạm tội ngoại tình với người đàn bà lạ, mà hồ chứa nước đó là bóng về người vợ của con trai đó. Nhưng theo Lễ thật thì con trai đó là bóng về linh hồn, còn hồ chứa nước đó là bóng về tâm trí, cái lòng của người đó đã được nghe Lời của Đức Chúa Trời được giảng bởi các thầy tế lễ, vì trong giao ước cũ, người ta không được nghe về Lễ thật, vậy nên Luật pháp mà các thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên đã giảng đó được coi là cỏ xanh, nước bình tịnh. Cũng một lẽ đó, Luật pháp chỉ được tôn cao trong dân Y-sơ-ra-ên mà thôi, còn người ngoại thì không xứng đáng, nên người cha khuyên người con không khoe điều mình biết về Luật pháp của Đức Chúa Trời nơi dân ngoại, mà chỉ nên nói nơi thuộc về Chúa trong dân Y-sơ-ra-ên mà thôi. Nhưng Lời Chúa không chỉ hạn chế theo văn tự, mà là bóng cho Lễ thật được tỏ ra trong giao ước mới. Thân thể xác thịt của loài người được coi là giống cái, còn linh hồn được gọi là người nam, giống đực. Hồ con chứa là bóng về hôn nhân cả thuộc thể và thuộc linh. Trong hôn nhân thì chồng thuộc về vợ và vợ cũng thuộc về chồng và cả hai sẽ trở nên một thịt mà chồng là đầu, còn vợ là thân. Khi Hội-Thánh được đón về thiên đàng thì sẽ không còn sự quan hệ này nữa, vì những sự trong thuộc thể đều là bóng về mối quan hệ giữa Đấng Christ và Hội-Thánh hữu hình của Ngài, được gọi là vợ mới của Đấng Christ. Trong mối quan hệ của hôn nhân theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì chồng sẽ cai trị vợ, còn vợ sẽ phục chồng mình trong mọi sự. Thế nhưng ít người vâng phục mạng lệnh này, vì quyền lực của ma quỷ biết rõ từ ban đầu, Ê-va đã không làm theo Lời của Đức Chúa Trời, nên chính người nữ này đã phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác và khiến cho chồng mình, là A-đam ăn nữa để khiến cả hai cùng chết. Điều này là một dấu hiệu cảnh cáo loài người về việc linh hồn phải quản trị, phải cai trị thân thể mình và Lời Đức Chúa Trời là Luật pháp mạng lệnh cho người chồng phải cai trị, chứ người vợ không có quyền làm ngược lại. Nhưng khi người ta còn sống trong thân thể xác thịt mình, nhất là thân thể đó chưa được cứu chuộc ra khỏi sự rửa sả của Luật pháp, thì chính hành động của Ê-va vẫn tiếp tục lũng đoạn những người chồng của họ theo cách của thế gian bị ma quỷ cầm buộc và như vậy, những người làm vợ đó đã đi theo đường lối của thế gian, là theo người đàn bà lạ (dân ngoại) mà lìa bỏ Luật pháp của Đức Chúa Trời. Theo Lễ thật thì thân thể xác thịt của loài người được gọi là vợ, linh hồn là chồng, nếu người tin Chúa bỏ Lời Đức Chúa Trời (chồng của sự sống mình) mà đi theo đường lối của thế gian, nghe theo các giáo sư giả thì cũng bị coi là kẻ ngoại tình, là kẻ thông dâm xây bỏ Chúa vậy.

Kinh Thánh tham khảo: Thi-Thiên 73; Ê-xê-chi-ên 16; Khải huyền 21;

Ngày 10 tháng 12 năm 2025

Châm ngôn 5:17-19

Chủ đề: *Nó khá về một mình con, chớ thông dụng nó với người ngoại. Nguyện nguồn mạch con được phước; Con hãy lấy làm vui thích nơi vợ con cuối buổi đang thì, như nai cái đáng thương, và hoàng dương có duyên tốt, nguyện nương long nàng làm thỏa lòng con luôn luôn, và ái tình nàng khiến cho con say mê mãi mãi.*

Trọng tâm: Lời Chúa chép đây là nói về giao ước giữa người tin Chúa với Đấng cứu chuộc mình, vì trong nguyên bản Hê-bơ-rơ không có chữ *cưới* và hai chữ *nương long* đó là nói về nguồn cung cấp sự sống cả thuộc thể và thuộc linh, còn chữ *luôn luôn* đó là nói sự hằng còn mãi và chữ *ái tình* đó mang ý nghĩa về sự yêu thương của Đức Chúa Trời dành cho loài người qua Lời của Đức Chúa Trời. Trong câu 17, chữ *nó* nói về tình yêu của người tin Chúa chỉ dành cho Đấng cứu chuộc mình, chứ không phải cho loài người và nguyên văn không có chữ *nó* (chỉ về số ít) mà nói số nhiều (*them*) là nói về mọi lời *Tôn vinh, ngợi khen, tạ ơn, cảm tạ và tôn cao Lời Đức Chúa Trời*. Chữ *mạch con* nói về con mắt của người tin Chúa luôn hướng về Lời Đức Chúa Trời được chép trong Kinh Thánh. Chữ *vợ* được trong câu 18 là nói về thân thể xác thịt của người nam hoặc người nữ đã nhận được giá cứu chuộc và được phục hồi quyền làm con của Đức Chúa Trời, vì trong chữ *vợ* đó có cả giống đực và giống cái, mà linh hồn của người tin Chúa được coi là chồng (giống đực) còn thân thể của người tin Chúa được coi như người vợ (giống cái) là đồ dùng về sự công bình cho linh hồn cai trị để hầu việc Đức Chúa Trời. Chữ *thỏa lòng* chép trong câu 19 đó là bóng về sự được chấp nhận, không phải vì sắc đẹp hay sự giàu có, nhưng vì thân thể của người ta được gọi là đồ dùng cho sự công bình như bàn thờ xông hương, bàn thờ dâng của lễ thiêu, là đền thờ của Đức Chúa Trời. Lời Chúa đã chép đây chính là bóng về mạng lệnh của Đức Chúa Trời phán với linh hồn của người tin Chúa phải thỏa lòng với thân thể của chính mình, chớ so sánh với người khác, vì tự đền thờ không có sự sống, mà là đồ dùng cho công việc hầu việc và thờ phượng Đức Chúa Trời. Điều quan trọng là linh hồn của người tin Chúa phải tô trọng, phải chăm sóc, phải bảo vệ thân thể mình vì là công việc của Đức Chúa Trời

Kinh-Thánh tham khảo: Sáng thế ký 1; 1 Cô-rinh-tô 3; 2 Cô-rinh-tô 16;

Chủ đề: *Hỡi con, lẽ nào con mê một người dâm phụ, và nâng niu lòng của người ngoại?*

Trong tâm: Một câu hỏi và một lời thắc mắc tại sao dân sự của Đức Chúa Trời lại không phân biệt được đâu là sự yêu thương của Đức Chúa Trời và sự ham thích những sự thuộc về xác thịt mình, trong khi Lời Chúa đã chép trong Kinh Thánh tỏ rõ hậu quả của sự chiều theo ý muốn của xác thịt mình là sự hư mất đời đời. Rất nhiều người tin có Chúa và người ta theo Chúa theo sự toan tính của xác thịt mình, đó là Chúa có quyền ban phước và có quyền giáng họa, thế nhưng thời gian sẽ bộc lộ cái thật của lòng người ta khi sự mong đợi của họ không được đáp ứng như lòng họ muốn, nên họ nghi ngờ Lời hứa của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời biết rõ lòng dạ loài người, nên Ngài thử thách loài người để tìm xem ai là người thật sự kính sợ Danh Ngài và yêu mến Luật pháp của Ngài. Có những người vì tự cho mình là người kính sợ Chúa và yêu mến Chúa, nên Đức Thánh Linh tạm lia khỏi người đó để xem những sự có trong lòng người và bấy giờ, đồn luy của cái tội nơi người đó sẽ bộc lộ ra, như khi xưa vua Ê-xê-chia đã phạm vậy. Người tin Chúa phải tỉnh thức về những sự hay chết của xác thịt mình, vì ma quỷ vẫn ngày đêm rình mò người ta để tìm dịp để cám dỗ và lừa dối những người tin Chúa tự cho mình là xứng đáng ở trước mặt Đức Chúa Trời! Vì qua lời nói với các việc họ làm mà ma quỷ biết rõ những sự tham muốn của xác thịt người đó và chúng sẽ giảng bầy để khiến người đó vi phạm Luật pháp của Đức Chúa Trời. Khi ngọn đèn của Đức Giê-hô-va nơi linh hồn của người tin Chúa không được thấp sáng, thì ma quỷ sẽ đóng giả là Đức Thánh Linh để lừa dối người đó sa vào bẫy của chúng, như chính ma quỷ đã cám dỗ Chúa Jê-sus vậy. Khi con mắt của người bề trong không được soi sáng, thì họ sẽ không nhận biết điều gì là của cái thật, điều gì là sự yêu thương thật và điều gì người ta phải nắm giữ lấy cho sự sống của linh hồn. Đức Thánh Linh dùng sự đồ Phao-lô để cảnh cáo về những sự sẽ xảy đến nơi ngày sau rốt này: *Hỡi anh em, về thời và kỳ, thì không cần viết cho anh em; vì chính anh em biết rõ lắm rằng ngày của Chúa sẽ đến như kẻ trộm trong ban đêm vậy. Khi người ta sẽ nói rằng: Bình hòa và an ổn, thì tai họa thành linh vụt đến, như sự đau đớn xảy đến cho người đàn bà có nghén, và người ta chắc không tránh khỏi đâu. Nhưng, hỡi anh em, anh em chẳng phải ở nơi tối tăm, nên nổi ngày đó đến thành linh cho anh em như kẻ trộm. Anh em đều là con của sự sáng và con của ban ngày. Chúng ta không phải thuộc về ban đêm, cũng không phải thuộc về sự mờ tối. Vậy, chúng ta chớ ngủ như kẻ khác, nhưng phải tỉnh thức và dè giữ.* Sự sống của linh hồn loài người không phải là để hưởng thụ những sự thuộc về xác thịt và thuộc về thế gian này, nhưng là được thử thách cho ngọn đèn nơi linh hồn mình được thấp sáng mà được kế tự Lời của Đức Chúa Trời, để phục hồi sự sống, hầu cho tới kỳ Chúa đến, mình được đón về thiên đàng với Ngài.

Kinh-Thánh tham khảo: 2 Sử ký 32; 1 Tê-sa-lô-ni-ca 5; Khải huyền 3;

Chủ đề: *Vì các đường của loài người ở trước mặt Đức Giê-hô-va; Ngài ban bằng các lối của họ., and he pondereth all his goings.*

Trong tâm: Đức Chúa Trời cân nhắc, dò xét, quản lý những sự suy nghĩ, những toan tính ở trong lòng của người ta và Đức Chúa Trời biết mục đích người ta đến với Ngài là gì? Người tin có Chúa thì nhiều vô kể, nhưng tin Chúa là Đấng tạo nên mình, cứu chuộc mình thì không có bao nhiêu, mà chủ yếu người ta tin theo Chúa để được chữa lành, để được giải cứu, để được ban phước cho cuộc sống của xác thịt mình, của gia đình mình, chứ không phải để được trở nên con cái của Đức Chúa Trời và được hầu việc Ngài. Sự sốt sắng theo đạo để có được danh, chức, lợi, quyền cho xác thịt mình cũng rất nhiều và những người muốn được các nguồn lợi cũng không phải là ít. Dầu vậy, Chúa không ngăn trở họ theo Ngài với bất kỳ mục đích nào, bởi Ngài biết hết thấy loài người đều thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, nên chỉ cần họ đến với Lời của Đức Chúa Trời thì chính quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ đánh thức linh hồn những người đó, mong cho họ được sự sáng thật của Ngài chiếu vào mà thay đổi tư tưởng của họ. Nhưng nếu lòng của người ta chỉ chú về những sự thuộc về xác thịt mình và cửa lòng của họ đóng lại trước quyền phép của Lẽ thật, thì Chúa sẽ phó họ đi theo lòng họ muốn. Lời Chúa cảnh cáo: *Vậy, đang khi còn có lời hứa cho vào sự yên nghỉ Chúa, hãy lo sợ, kẻo trong chúng ta có ai bị trừ ra chăng. Vì tin lành này đã rao truyền cho chúng ta cũng như cho họ; những lời họ đã nghe không ích chi hết, vì trong khi nghe, chẳng lấy đức tin nhận lời đó thuộc về mình. Về phần chúng ta là kẻ đã tin, thì vào sự yên nghỉ, như Đức Chúa Trời đã phán rằng: Này là lời thề ta đã lập trong con thạnh nộ: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ của Ta!... Dầu vậy, công việc của Ngài đã xong rồi từ buổi sáng thế. Vì luận về ngày thứ bảy, có chép rằng: Ngày thứ bảy Đức Chúa Trời nghỉ cả các công việc Ngài. Lại một chỗ khác có chép rằng: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ của Ta.* Người tin Chúa phải biết nguyên tắc của Lời Chúa, đó là linh hồn ai người đó giữ. *Vậy, chúng ta phải gắng sức vào sự yên nghỉ đó, hầu cho không có một người nào trong chúng ta theo gương kẻ chẳng tin kia mà vấp ngã. Vì lời của Đức Chúa Trời là lời sống và linh nghiệm, sắc hơn gươm hai lưỡi, thấu vào đến đôi chia hồn, linh, cốt, tủy, xem xét tư tưởng và ý định trong lòng. Chẳng có vật nào được giấu kín trước mặt Chúa, nhưng thấy đều trần trụi và lộ ra trước mắt Đấng mà chúng ta phải thưa lại.* Vì tại nơi linh hồn đã có Luật pháp của Đức Chúa Trời, nên người ta không thể đổ lỗi vì điều này hay điều kia, vì Đức Chúa Trời biết những sự toan tính của người ta và Ngài im lặng trước những sự toan tính của họ, vì hết thấy linh hồn của loài người đều sẽ phải ứng hầu trước toà án của Đấng Christ.

Kinh-Thánh tham khảo: Lu-ca 10; Phi-líp 3; Hê-bơ-rơ 4;

Chủ đề: *Kẻ hung dữ sẽ bị gian ác mình bắt phải, và bị dây tội lỗi mình vấn buộc lấy. Nó sẽ chết vì thiếu lời khuyên dạy, và bị lầm lạc vì ngu dại quá. His own iniquities shall take the wicked himself.- Sự gian ác của chính nó sẽ tự bắt lấy chính nó!*

Trong tâm: Không phải làm những công việc ác với người khác mới gọi là kẻ hung ác, mà sự ngu dại của người nào sẽ làm hại cho chính linh hồn của người đó. Người ta có thể bị người hung bạo đánh chỉ đau chứ không chết, nhưng sự ngu muội của người nào sẽ khiến linh hồn người đó chết. Nhiều người tin có Chúa và biết rõ rằng Đức Chúa Trời có quyền cứu chuộc người ta khỏi sự chết, thế nhưng nếu người ta từ bỏ các mạng lệnh, các điều răn của Đức Chúa Trời, mà nghe theo các giáo sư giả thì chính sự nghe theo đó là sự ngu dại, bởi vì trong Kinh Thánh có chép rõ về các giáo sư giả và tiên tri giả cùng cách nhận biết bọn người gian ác đó, nhưng người ta không chịu tin và làm theo, thì chính điều họ không tin Lời của Đức Chúa Trời đã chép đó đã chứng minh họ là kẻ ngu dại. Khi kỳ định đến, những người như vậy sẽ bị bỏ lại và bấy giờ, họ không thể chữa mình được. Người tin Chúa phải tỉnh thức về các mạng lệnh đã được đóng ấn rõ ràng mà mọi người đều có thể đọc được Lời Chúa đã cảnh cáo: *Hãy vào cửa hẹp, vì cửa rộng và đường khoáng khoáng dẫn đến sự hư mất, kẻ vào đó cũng nhiều. Song cửa hẹp và đường chật dẫn đến sự sống, kẻ kiếm được thì ít. Hãy coi chừng tiên tri giả, là những kẻ mang lột chiên đến cùng các người, song bề trong thật là muông sói hay cắn xé. Các người nhờ những trái nó mà nhận biết được. Nào có ai hái trái nho nơi bụi gai, hay là trái vả nơi bụi tật lê? Vậy, hễ cây nào tốt thì sanh trái tốt; nhưng cây nào xấu thì sanh trái xấu. Cây tốt chẳng sanh được trái xấu, mà cây xấu cũng chẳng sanh được trái tốt. Hễ cây nào chẳng sanh trái tốt, thì phải đốn mà chụm đi. Ấy vậy, các người nhờ những trái nó mà nhận biết được. Chẳng phải hễ những kẻ nói cùng Ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, thì đều được vào nước thiên đàng đâu; nhưng chỉ kẻ làm theo ý muốn của Cha Ta ở trên trời mà thôi.* Người tin Chúa phải biết rằng, Đức Chúa Trời ở trong mọi sự và Ngài làm mọi sự đó trong kế hoạch tìm một đồng đội thánh, một nước thầy tế lễ và như vậy, nếu người nào không tìm Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Đức Chúa Trời để được vào Nước của Chúa, thì người đó bị Lời Chúa gọi là kẻ dại.

Kinh-Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 6; Ma-thi-ơ 7; 1 Cô-rinh-tô 15;